

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaeily Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **M. H.**, zast. Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2017, čj. OD 1245/17-2/67.1/17341/Li, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočky v Liberci ze dne 13. 8. 2018, čj. 60 A 1/2018-21,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce je provozovatelem vozidla, jehož řidič dne 9. 5. 2017 nejméně od 19:09 hodin do 19:19 hodin a dne 10. 5. 2017 nejméně po dobu dvaceti minut od 18:18 hodin neoprávněně zastavil a stál (parkoval) v ulici Průmyslová v Jablonci nad Nisou ve vzdálenosti menší než 5 m od místa, v níž se tato ulice kříží s ulicí Petra Bezruče. Tímto jednáním řidič porušil § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Magistrátu města Jablonec nad Nisou se nepodařilo kontaktovat I. H., kterého žalobce označil za řidiče. Magistrát proto vydal příkaz, jímž shledal žalobce odpovědným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla. Žalobce totiž porušil povinnost zajistit, aby řidič vozidla dodržoval pravidla provozu na pozemních komunikacích podle § 10 odst. 3 a § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobcova zástupkyně pro správní řízení, společnost ODVOZ VOZU, s. r. o., podala proti příkazu odpor. K jednání se žalobce ani jeho zástupkyně nedostavili. Magistrát poté vydal rozhodnutí, kterým shledal žalobce odpovědným za přestupek a uložil mu pokutu ve výši 1 600 Kč. Blanketní odvolání, které žalobce proti rozhodnutí magistrátu podal, žalovaný zamítl.

[2] Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce žalobu, kterou krajský soud rovněž zamítl. Soud neshledal důvodnou námitku, že společnost ODVOZ VOZU nebyla oprávněna zastupovat žalobce ve správním řízení. Podle soudu bylo zřejmé, že plná moc byla společnosti udělena pro řízení o této žalobcově věci. Soud byl také přesvědčen, že magistrát udělal vše pro zjištění řidiče vozidla. Protože ale nebylo možné údajného řidiče kontaktovat a ověřit jeho totožnost, magistrát správně zahájil řízení s provozovatelem vozidla. Krajský soud dále připustil, že výrok rozhodnutí magistrátu obsahuje dílčí nedostatky, ty však nezpůsobily ani nesrozumitelnost ani nezákonnost rozhodnutí. Rovněž skutkový stav byl podle soudu zjištěn dostatečně a konečně nebylo nutné použít institut mimořádného snížení výměry pokuty.

[3] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Namítal v ní, že magistrát ani žalovaný neměli úkony společnosti ODVOZ VOZU považovat za úkony stěžovatele, protože řízení ve věci stěžovatelových přestupků bylo vedeno pod sp. zn. 1215/2017/SPR/OPŘ/663-Dpř/Ch; 1276/2017/SPR/OPŘ/703-Dpř/Ch. Plná moc, která byla magistrátu předložena, však byla udělena pro věc vedenou pod sp. zn. 1276/2017/SPR/OPŘ/703-Dpř/Cá (správně mělo být na konci „Ch“ – *pozn. Nejvyššího správního soudu*). Stěžovatel se neztotožňuje s názorem krajského soudu, že příkazem a následným rozhodnutím byla stěžovateli uložena jediná pokuta, která se týkala obou věcí (přestupků), a proto se úkony stěžovatelovy zástupkyně musely nutně dotknout obou věcí. Podle stěžovatele je správným označením věci pouze kumulace obou spisových značek, tj. „1215/2017/SPR/OPŘ/663-Dpř/Ch; 1276/2017/SPR/OPŘ/703-Dpř/Ch“. Pokud byla na plné moci uvedena pouze část tohoto označení (jen jedna ze spisových značek), nemohla společnost ODVOZ VOZU vykonávat za stěžovatele v tomto řízení žádné úkony.

[4] Dále stěžovatel namítá, že nebyly splněny podmínky řízení, protože z rozhodnutí magistrátu neplyne, jak magistrát naložil s informací o tom, kdo řídil vozidlo. Až v rozsudku krajského soudu se stěžovatel dozvěděl, proč nebylo zahájeno řízení s řidičem vozidla. Rozhodnutí magistrátu a žalovaného je proto nepřezkoumatelné.

[5] Stěžovatel také namítá, že výrok rozhodnutí magistrátu je nesrozumitelný, protože z něj není patrné, zda stěžovatelovo vozidlo stálo v křižovatce, před ní či za ní. Z výroku přitom musí být jasné, jakým jednáním byl přestupek spáchán. Není totiž vůbec jisté, zda byla naplněna skutková podstata přestupku, za jehož spáchání byl stěžovatel shledán odpovědným. S touto námitkou souvisí další stěžovatelova námitka, podle níž nebyl řádně zjištěn skutkový stav. Není zřejmé, v jaké vzdálenosti od křižovatky auto stálo, zda nestálo někde úplně jinde, či zda křižovatka neměla tvar písmene „T“ (v takovém případě by nevádilo, že tam vozidlo stálo).

[6] Podle stěžovatele správní orgány pochybily i tím, že nepřihlédly k institutu mimořádného snížení výměry pokuty. Stěžovatel je přesvědčen, že v jeho případě byly dány důvody pro mimořádné snížení sankce, protože šlo o naprostou banalitu, navíc bez následku.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] *K udělení plné moci společnosti ODVOZ VOZU*: NSS se nejdříve zabýval námitkou, že společnost ODVOZ VOZU nebyla oprávněna zastupovat stěžovatele ve správním řízení, a její úkony tak nemohly být přičítány stěžovateli. Krajský soud se již s touto námitkou vypořádal a NSS se s jeho závěry ztotožňuje. Kromě toho, co již uvedl krajský soud, NSS konstatuje, že plná moc udělená společnosti ODVOZ VOZU sice neobsahovala obě spisové značky, pod nimiž bylo řízení vedeno, to však nezavdalo žádnou příčinu k pochybnosti o tom, na jaké řízení se zmocnění vztahuje. Věc, v níž chtěl být stěžovatel zastupován, nebyla zaměnitelná s žádnou jinou.

[9] Nadto plná moc nevykazovala jiné nedostatky (například chybějící podpis), jak tomu bylo v některých jiných věcech, v nichž řidiče či provozovatele vozidla zastupovala tato společnost (např. rozsudek NSS ze dne 14. 7. 2019, čj. 2 As 254/2018-35). Je třeba zdůraznit, že chybné označení věci (v rozporu s tím, jak ji evidoval magistrát) má na svědomí stěžovatel, který se nyní nelogicky snaží z této chyby vyvodit, že mu v této věci měly být upřeny prostředky procesní obrany. Kdyby magistrát nepřijal odpor podaný společností ODVOZ VOZU na základě této (ne zcela dokonalé) plné moci, jednal by přehnaně formalisticky, ba co víc, v neprospěch účastníka. NSS souhlasí s názorem krajského soudu, podle něžž nic nenasvědčuje tomu, že se zastoupení dělo proti stěžovatelově vůli (plná moc nese stěžovatelův podpis a dále stěžovatel pokračoval věcným zpochybňováním podstaty věci v soudním řízení). Tato námitka se proto soudu jeví jako jedna z mnoha obstrukčních procesních praktik, kterých při udílení plných mocí využívá nejen společnost ODVOZ VOZU, ale také stěžovatelův zástupce pro kasační řízení. Magistrát ani žalovaný proto nepochybili, když jednali se společností ODVOZ VOZU jako se stěžovatelovou zástupkyní.

[10] *K projednání věci jako přestupku provozovatele vozidla:* I s touto námitkou se krajský soud důkladně vypořádal. Rovněž magistrát v příkazu uvedl, že věc začal posuzovat jako přestupek provozovatele vozidla proto, že údajného řidiče I. H. nebylo možné kontaktovat ani v místě jeho trvalého pobytu ani na doručovací adrese (o tom svědčí nedoručené písemnosti adresované I. H. a založené ve správním spisu). Magistrát tedy využil všechny myslitelné způsoby, jak zjistit totožnost řidiče a jak s ním zahájit řízení. Protože však byla za řidiče označena osoba, které nešlo doručovat, magistrát správně zahájil řízení o přestupku s provozovatelem vozidla. Takový postup je v souladu s § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu i s judikaturou NSS (např. rozsudek NSS ze dne 20. 9. 2016, čj. 6 As 239/2015-33, zejména bod 23).

[11] *K otázce srozumitelnosti výroku:* nemůže uspět ani další kasační námitka, podle níž je výrok rozhodnutí magistrátu a žalovaného nesrozumitelný. NSS souhlasí s krajským soudem v tom, že správní orgány měly konkretizovat protiprávní jednání řidiče, nikoliv pouze parafrázovat skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu. Ve výroku je však jasně řečeno, jaké křižovatky a jakých ulic se řidičovo protiprávní jednání týkalo. Místo je tak dostatečně identifikováno, stejně jako doba spáchání přestupku, z níž vyplývá také to, že vozidlo na tomto místě *stálo* (to upřesňuje povahu protiprávního jednání). Je tedy pravda, že výrok správních orgánů měl být konkrétnější a lépe formulovaný: na to by si správní orgány měly napříště dát pozor. Stání na křižovatce se skutečně, tj. v terénu, liší od stání ve vzdálenosti kratší než pět metrů před hranicí křižovatky a pět metrů za ní, ostatně pojmy „křižovatka“ a „hranice křižovatky“ jsou právně definovány. Naproti tomu nedává smysl stěžovatelovo rozlišování mezi stáním *před* hranicí a *za* hranicí křižovatky. Varianty „před“ a „za“ mají význam snad jen pro lepší pochopení z pohledu konkrétního jedoucího či stojícího vozidla, především se ale jimi vyjadřuje to, že provoz ve vztahu k určitému dopravnímu prvku je regulován ze všech stran. Stejně tak není důležité, kolik přesně metrů od hranice křižovatky vozidlo stálo, je-li vzdálenost menší než pět metrů (jako v tomto případě, kdy zadní část vozidla jen s malým odstupem navazovala na konec zakřivení okraje vozovky).

[12] Ačkoli tedy přísně vzato obsahuje § 27 odst. 1 písm. d) zákona o silničním provozu dvě různé skutkové podstaty (na křižovatce x do pěti metrů od její hranice), mezi kterými výrok v této věci přesně nerozlišil, jde pouze o formální vadu, kterou nemohl být stěžovatel zkrácen na právech. Podstatné je, že skutek je ve výroku popsán tak, že jej nelze zaměnit s jiným. NSS je proto přesvědčen, že tento dílčí nedostatek nezpůsobuje nesrozumitelnost výroku rozhodnutí.

[13] *K řádnému zjištění skutkového stavu:* Rovněž otázku, zda správní orgány řádně zjistily skutkový stav, posoudil krajský soud správně. Fotodokumentace založená ve správním spisu jasně dokládá, že vozidlo stálo v bezprostřední blízkosti křižovatky (není nejmenší důvod pochybovat o tom, že to bylo mnohem méně než 5 m). Z fotografií, které byly pořízeny z různých míst na křižicích se ulicích, je také patrné, že křižovatka neměla tvar písmene „T“. Stání v tomto místě u křižovatky tedy nebylo možné. Rovněž bylo řádně zjištěno, že vozidlo stálo právě na křižovatce ulic Průmyslová a Petra Bezruče, nikoliv jinde. Ani tato námitka tedy není důvodná.

[14] *K mimořádnému snížení výměry pokuty:* NSS nesouhlasí se stěžovatelem, že měl žalovaný přihlédnout k možnosti mimořádného snížení výměry pokuty podle § 44 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Z judikatury NSS vyplývá, že „se jedná o mimořádný institut, a není proto i s přihlédnutím ke zásadě procesní ekonomie namístež po správních orgánech požadovat, aby v každém jednotlivém případě v odůvodnění rozhodnutí uváděly důvody, pro které neshledaly důvody pro aplikaci tohoto institutu“ (viz například rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2018, čj. 4 As 96/2018-45). V této věci nevyvstaly žádné specifické okolnosti, které by použití tohoto institutu odůvodňovaly. Proto NSS nevyhověl ani této námitce.

[15] Stěžovatelovy námitky nebyly důvodné, NSS proto zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[16] Stěžovatel neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. května 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu